

Feuilleton Het Gele Huis (7)

Zonen en dochters

Kunstenaar Cornel Bierens heeft een droom: in januari 2015 wil hij in Amsterdam een Van Gogh-huis openen, waar het werk van de schilder te zien is in driedimensionale installaties. In Het Gele Huis kun je straks letterlijk de wereld in lopen die Van Gogh schilderde. Wekelijks beschrijft Cornel Bierens zijn lotgevallen. Hij heeft nog zeven maanden.

Op weg naar een afspraak fiets ik door de Paulus Potterstraat en kijk naar de lange rij wachtenden bij het Van Gogh Museum. Mijn oog valt op een paar Afrikanen in kleurrijke gewaden, daarachter een groep Chinezen, en dan — nee! — Vincent van Gogh zelf, in hoogsteigen persoon!

Ik stop en blijf van een afstandje toekijken. Vincent loopt haast beschroomd langs de rij, praat nauwelijks, geeft iedereen een hand en wordt beloond met vrolijkheid, klikkende camera's en munten.

'Hoe vind je 'm?' hoor ik achter me. Het is zakenvriend Karel.

'Als twee druppels water', zeg ik. 'Gaaf pak, perfecte kop. Ben jij zijn manager?'

'Het is mijn zoon. Goed gelukt, hè? Maar wat denk je, vanmiddag wordt hij ineens weggestuurd door het museum! Ik zeg tegen die vent: wat zit je nou te zeiken? Jullie zorgen voor rijen, dus zorgen wij dat die mensen zich een beetje vermaken! Daar kon hij wel om lachen. "Maar niet te dichtbij komen", zei hij nog. Zijn ze gek geworden?'

Hij haalt diep adem. 'Ook toevallig dat jij hier nu langskomt. Ik wou je al bellen vandaag. Want toen wij hier vanochtend aankwamen, zag ik om de hoek een schitterend pand leegstaan. Zullen we even gaan kijken?'

De villa om de hoek staat erbij als een paleisje. Volume: perfect. Locatie: top. Kleur: geel. Alsof hij voor ons gebouwd is. 'Ik ga maandag gelijk bellen', zegt Karel.

Sensitieve en analytische interpretatie van Van Goghs *Slaapkamer*, geschilderd door 'Charley van Gogh'.

Opgetogen sprint ik naar mijn etentje bij Frank, een bevriend kunsthistoricus. Hij heeft net een boek over 'het meesterwerk' geschreven, ik over 'het ambacht in de kunst'. Uren praten we over de samenhang tussen die twee.

Tegen middernacht zijn we eruit. Ik ga naar het toilet, waar tot mijn verrassing een heus schilderij hangt: een even sensitieve als analytische interpretatie van Van Goghs *Slaapkamer*, gesigneerd met 'Charley van Gogh'.

'Mijn dochter', zegt Frank. 'Ze zal toen acht jaar zijn geweest.'

'Over het meesterwerk gesproken! Nu hangt het nog op je wc, straks in Het Gele Huis.'

'Deal!' lacht hij. 'Wat zal ze trots zijn.'

www.cornelbierens.nl